

Γερομονάχου Γρηγορίου

Οί λόγοι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ

Ἐκδόσις: Ἱεροῦ Κουτλουμουσιανοῦ Κελλίου
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἁγίου Ὁροσ.
Ἐκδόση Β', Ἁγίου Ὁροσ, 2022.
Σελίδες: 56. Σχήμα: 13,5 x 20,5 ἐκ.

Πρόλογος

Στὸ μικρὸ αὐτὸ βιβλίον γίνεται μία ταπεινὴ προσπάθεια μαθητείας, μὲ βάση τὸν θεοφώτιστο λόγο τῶν ἁγίων Πατέρων, στοὺς **Ἐπτὰ Λόγους** πὺν εἶπε ὁ Κύριος κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Σταυρώσεώς Του στὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ, πάσχοντας μέσα στὴν ἀπερίγραπτη ὀδύνη. **Οἱ Λόγοι** αὐτοὶ τοῦ Κυρίου, μαζί μὲ τὴν **Ὁμιλία** Του κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, φανερώνουν τὸ μυστήριον τῆς θείας ἀγάπης, καὶ εἶναι, κατὰ κάποιον τρόπο, ἡ **Πνευματικὴ Του Διαθήκη**.

Οἱ Ἐπτὰ Λόγοι πὺν εἶπε ὁ Χριστὸς ἐπάνω στὸν Σταυρὸ, ἀπευθύνονται στὸν Θεὸ Πατέρα, στὴν Παναγία Μητέρα Του, στὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη καὶ στὸν ἐκ δεξιῶν Του ληστή.

Κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας, οἱ **Λόγοι** αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ εἶναι σχολεῖο διδασχῆς τῆς πνευματικῆς ζωῆς. **Μιᾶς** διδασχῆς, πὺν πηγάζει ἀπὸ τὴν ἄκρα ἀγάπη καὶ τὴν ἄκρα ταπείνωση τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ ὁποία σφραγίσθηκε ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ πανάγιον Αἷμα Του.

* * *

Ὅπως παλαιὰ οἱ αὐτοκράτορες ὑπέγραφαν τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα μὲ κόκκινο μελάνι, ἔτσι καὶ ὁ Χριστός, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, μὲ τὸν Σταυρὸ καὶ τὸ ἅγιο Αἷμα Του, ὑπέγραψε τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Αὐτὴν τὴν ὠραία εἰκόνα μᾶς προβάλλει ὁ Ὑμνωδός:

«Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιον σταύρωσιν εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς Σαντοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀφεισίμοις ἡμῖν βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ Σοῦ διάστασιν. Ἄλλ' οἰκτείρησον, μόνε Μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν Σου, καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς Παντοδύναμος».

Δηλαδή: «Ἐσύ, Χριστὲ ὁ Θεὸς μας, καταδέχθηκες ἐκουσίως νὰ σταυρωθῆς, γιὰ νὰ ἀναστηθῆ ὀλόκληρο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ χρησιμοποιοῦντας ὡς πέννα τὸν Τίμιο Σταυρὸ, ἀφοῦ ἔβαψες ἐρυθρὰ τὰ δάκτυλά Σου μὲ τὸ πανάγιο Αἷμα Σου, ἔκαμες τὴν φιλανθρωπία νὰ ὑπογράψης, ὡς Βασιλεὺς ποὺ εἶσαι, τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐσὺ λοιπὸν Κύριε, μὴν μᾶς παραβλέψης, καθὼς κινδυνεύουμε πάλι νὰ χωρισθοῦμε ἀπὸ Σένα, ἀλλὰ ὡς μόνος Μακρόθυμος λυπήσου τὸν λαό Σου, ποὺ βρίσκεται σὲ περιστάσεις δύσκολες, καὶ ὡς Παντοδύναμος, πολέμησε αὐτοὺς ποὺ μᾶς πολεμοῦν» (Κυριακὴ Σταυροπροσκυνησεως, Δοξαστικὸν ἐσπερίων).

* * *

Εὐχή ταπεινὴ τοῦ γράφοντος εἶναι ὅλοι μας νὰ βοηθηθοῦμε ἀπὸ αὐτὸ τὸ «σχολεῖο τῆς πνευματικῆς ζωῆς», καὶ νὰ προσπέσουμε ἐν μετανοίᾳ στὰ πόδια τοῦ ἐσταυρωμένου Κυρίου, γιὰ νὰ λυπηθῆ τοῦ ἐν περιστάσει λαόν Του, καὶ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς ὄρατους καὶ ἀοράτους ἐχθρούς, ὡς Παντοδύναμος.

Θεοφάνεια 2016

Τερομόναχος Γρηγόριος

* * *

Περιεχόμενα

Πρόλογος.

Λόγος καὶ σιωπή.

Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ.

1. **Π**άτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τὶ ποιῶσι.
2. **Σ**ήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ.
3. **Γ**ύναι, ἴδε ὁ υἱός σου - Ἴδου ἡ μήτηρ σου.
4. **Θ**εέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες;
5. **Δ**ιψῶ.
6. **Τ**ετέλεσται.
7. **Π**άτερ, εἰς χειρὰς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμα μου.

Χαίρετε!

Ἐπίλογος.

Σημειώσεις.

